

Demokrati?

På regeringens hemsida kan man under rubriken "Demokrati och mänskliga rättigheter" läsa följande inledande passus:

<http://www.regeringen.se/regeringens-politik/demokrati-och-manskliga-rattigheter/>

De mänskliga rättigheterna är universella och gäller för alla och envar. De slår fast att alla människor, oavsett land, kultur och sammanhang, är födda fria och lika i värde och rättigheter. Demokratipolitiken omfattar bland annat allmänna val, åtgärder för att stärka och värna individens möjligheter till inflytande samt åtgärder för att främja och säkerställa respekten för de mänskliga rättigheterna.

Även om det låter aldrig så bra, är detta en djupt problematisk formulering. Börjar vi med de mänskliga rättigheterna, så är det en normativ sats, det vill säga så här borde det kanske se ut i världen. Men det gör det inte, och så kommer det heller aldrig att bli. Ingen människa är född fri utan vi är alla födda in i en bestämd social och ekonomisk situation. En textilarbetares barn i Bangladesh har helt andra villkor än barnen till en FN-ambassadör, även om ambassadören sliter fjorton timmar om dygnet med frågor rörande mänskliga rättigheter. Hur skulle det kunna vara annorlunda?

"Fri" är i sammanhanget ett honnörsord utan verklighetsanknytning. Möjligen kan man säga att de länder som skrivit under FN-deklarationen om mänskliga rättigheter inte kan tillåta slaveri, men så mycket längre sträcker sig inte möjligheten att förverkliga ett universellt frihetsbegrepp. När begreppet sedan kopplas samman med "fri invandring", som ett idealt och eftersträvanvärt mål (ja, det finns de som gör det!), så blir det uttalat samhällsdestruktivt. Det går nämligen att bevisa (inget överord) att fri invandring är liktydigt med en dödsdom över Sverige som välfärdsstat. Den som inte begriper detta ska överhuvudtaget inte befatta sig med politik.

Fortsätter vi till de båda andra bärande begreppen, *värde* och *rättigheter*, så är det inte så mycket bättre. Begreppet värde är hårt kritiserat, också i inlägg här på bloggen, så den diskussionen hoppar jag över.

<https://morklaggning.wordpress.com/2015/01/07/alla-manniskors-lika-varde/>

När det sedan gäller rättigheter, är det ett begrepp som är av ett helt annat slag än demokratibegreppet. Det demokratiska styrelseskicket lägger makten i folkets/majoritetens händer. Det är på det sättet folket utser sina ledare och den som inte gör ett bra jobb får sparken i nästa allmänna val, det är grundtanken. Demokrati är med andra ord ett korrektiv, ibland också ett vapen, som riktas mot makthavarna. Mänskliga rättigheter däremot, går i motsatt riktning, det är något som politikerna riktar mot folket: "Det här kräver vi politiker av er medborgare att ni ska acceptera och förhålla er till". Till exempel kräver politikerna att medborgarna över hela landet ska stå ut med att dela vardag med tiggare från helt andra länder. Varför? Därför att politikerna anser att de som bor i Europa ska ha rätt att röra sig fritt i världsdelen. Har svenska folket fått ta ställning till detta? Nej. Är det troligt att medborgarna vill ha ett Sverige översvämmat av tiggare? Knappast.

Det blir ju inte bättre av att politikerna också bestämt att svenska skattebetalare ska betala för viss basservice till dessa tiggare, därför att som människa har man vissa rättigheter. Det finns till och med landsting i Sverige där politikerna är så "rättighetslojala" att de beviljat asylsökande rätt till samma slags sjukvård som svenska medborgare. Detta gäller för Västernorrland, trots att landstingets vårdvalschef varnat för att det saknas finansiering och att ett redan ansträngt vårdsystem blir än mer belastat. Miljöpartisten Eva Andersson säger att hon är stolt över beslutet.

<http://avpixlat.info/2016/06/29/asylsokande-i-vasternorrland-far-ratt-till-samma-slags-sjukvard-som-medborgare/>

Den som för samman mänskliga rättigheter med demokrati gör sig skyldig till det som filosoferna kallar för ett kategorimisstag. Mänskliga rättigheter har inte ett skvatt med demokrati att göra, inte förrän folket på något sätt fått ta ställning till det som politikerna vill genomföra.

Det bör också sägas att "rättigheter" som begrepp är helt meningslöst, om man inte anger det sammanhang där rättigheterna ska gälla. Vem som helst har inte rätt att stå i bostadskö eller uppbära socialbidrag i Sverige. Vem som helst har inte rätt att vara domare i en domstol. Vem som helst har inte rätt att gå in i damernas omklädningsrum. Vem som helst får inte spela fotboll i Sveriges landslag. Kort sagt: vad är det för generellt giltiga rättigheter som regeringen avser med sin deklaration? Rätten att hoppa groda kring majstången?

Något direkt svar ger inte regeringen men vi får veta att det handlar om de internationella överenskommelser som Sverige anslutit sig till:

Målet för arbetet med de mänskliga rättigheterna i svensk utrikespolitik är att bidra till att rättigheterna som slagits fasts i FN och andra internationella fora ska komma alla människor till del. Sverige ska vara en tydlig röst i världen för de mänskliga rättigheterna. Regeringen agerar bilateralt, genom EU och multilateralt för att de mänskliga rättigheterna ska efterlevas fullt ut i alla världens länder.

Sverige har anslutit sig till FN:s flyktingkonvention och att söka asyl är en mänsklig rättighet. Sverige är dessutom bundet till EU:s asylsystem. Så här tolkar Amnesty artikel 14 i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna:

<http://www.amnesty.se/vad-gor-vi/flyktingar-och-migranter/>

/.../ stater som har ratificerat FN:s konvention om flyktingars rättsliga ställning och dess protokoll har en absolut skyldighet att släppa in människor som befinner sig vid landets gräns och vill söka skydd samt ge dem tillgång till en rättssäker asylprocess. Stater är därtill skyldiga att inte skicka tillbaka en person till ett land eller område där hon/han riskerar att bli berövad liv eller frihet eller att utsättas för tortyr eller kroppsstraff.

Går vi vidare till FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna (förkortas MR) så får vi veta att dessa arbetats fram i sammanlagt elva grundläggande konventioner. Den första är grunddokumentet från 1948, den senaste är från år 2006 och bär namnet "Konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden".

Därutöver finns ett antal *Internationella konventioner* som har det gemensamt att de varken är folkligt förankrade eller särskilt internationella. Här finns sex olika utläggningar om mänskliga rättigheter, den senaste den arabiska stadgan om mänskliga rättigheter, som trädde i kraft år 2008. Nu har vi hamnat i ett formidabelt träsk av dokument rörande mänskliga rättigheter. [Wikipedia](#) gör följande uppräknig:

- Medborgerliga och politiska rättigheter
- Ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter
- Skydd mot diskriminering
- Nationella minoriteter och urbefolkningar
- Likhet inför lagen
- Barnets rättigheter
- Kvinnors rättigheter - kvinnlig rösträtt
- Rättigheter för personer med funktionsnedsättning
- Rättigheter för HBTQ-personer (Yogyakartapinciperna)
- Asylfrågor
- Övriga frågor

Absolut ett träsk! Men också ett politiskt slagfält, där olika länder och maktblock inte alls är överens, vilket i sin tur inte kan betyda något annat än att de mänskliga rättigheterna inte är universella ens inom FN:s egna domäner. Jag ska inte gå längre i min kritik av detta världsfrånvända rättighetsbygge utan nöjer mig med konstaterandet att MR inte har med demokrati att göra, eftersom detta inte är frågor som de olika nationernas folk någonsin tillfrågas om, varken i allmänna val eller i folkomröstningar. Jag tror exempelvis inte ett ögonblick att hbtq-personers rättigheter bejakas i muslimska länder. Det är inte heller troligt att de skulle förbättras om medborgarna fick visa sina åsikter i en folkomröstning.

Nu går jag tillbaka till regeringens redogörelse för vad *demokratipolitik* är för något. Demokrati vet jag vad det är, såväl med referens till dess grekiska ursprung som till den svenska grundlagen, där den första paragrafen i regeringsformen lyder:

All offentlig makt i Sverige utgår från folket. Den svenska folkstyrelsen bygger på fri åsiktsbildning och på allmän och lika rösträtt. Den förverkligas genom ett representativt och parlamentariskt statskick och genom kommunal självstyrelse.

Om vi kopplar samman denna viktiga passus med begreppet demokratiarbete, så skulle det kunna handla om kopplingen mellan folkviljan och den politik våra valda ombud i riksdag och kommun bedriver. "Demokratiarbete" borde vara en synnerligen angelägen fråga i vår tid, då politik är ett yrke för proffs och den folkliga förankringen inte precis imponerar. Men så är det inte alls. Demokratiarbete handlar om mänskliga rättigheter.

I regeringsformen sägs att "Riksdagen är folkets främsta företrädare". Emellertid, som juristen Hans Kindstrand konstaterat, får en riksdagsman inte ha några åsikter som strider mot partiets. Han eller hon bör inte ens ha egna åsikter i frågor där det inte finns någon partilinje, i varje fall inte "om man bekymrar sig om sin försörjning, sina förmåner, sin karriär eller möjligheterna att få en välbetald position inom EU, FN etc."

<https://detgodasamhallet.com/2015/12/04/gastskribent-hans-kindstrand-kandidatforsakran-ett-ord-dar-djavulen-gommer-sig-i-en-liten-detalj/>

Vi kan glömma det där med att riksdagsmännen representerar folket. Lojaliteten gentemot det egna partiet förutsätts vara total. Som signaturen Ragnar skriver i en kommentar till Hans Kindstrands text:

Demokratin är i fara i Sverige, ingen tvekan om saken. Partierna har väldigt få medlemmar och finansieras inte med medlemsavgifter utan genom partibidrag från staten. Det går ju inte att hamna på valbar plats om man inte med hull och hår sväljer hela partiets politik. Fler och fler arbetar sig upp från ungdomsförbunden och har ingen erfarenhet alls av arbetsliv utanför politiken. Förslag utan folkligt stöd genomförs hela tiden. Åldersdiskrimineringen är satt i system – hur många politiker är 65 år eller äldre? Medias inflytande är helt abnormt – kritik från väljare kan man strunta i men kritik från media tar man hänsyn till direkt. Ledande statstjänstemän tillsätts inte efter skicklighet utan efter lojalitet med makthavarna. Ett sorgligt förfall.

Tillbaka till regeringens text om demokratiarbete. Observera den sliriga formuleringen av demokrati som något som "bland annat" hör ihop med allmänna val. Det är just allmänna val som är demokrati. Utan allmänna val ingen demokrati. Det finns inte utrymme för något "bland annat".

Mest stötande är emellertid tillägget "samt åtgärder för att främja och säkerställa respekten för de mänskliga rättigheterna." Som konstaterats ovan är "mänskliga rättigheter" inte en demokratisk fråga. När MR möter verkligheten, så tenderar det inte så sällan att bli en kraschlandning. Tag exempelvis FN:s flyktingkonvention från år 1951, där det anges att den

som söker asyl och löper risk att utsättas för tortyr eller dödsstraff inte får avvisas eller utvisas. Konsekvensen är att terrorister som löper risk att avrättas i sina hemländer måste beviljas asyl. Många länder struntar i i detta, men inte FN-devota Sverige. Är asyl för terrorister förenligt med folkviljan, med tanke på den våg av terror som drar över Europa? Det har jag mycket svårt att tro. Det svenska ansvaret riktar sig i första hand mot de egna medborgarna. Vad som kan hända med den som söker asyl och avvisas är inte en svensk fråga. Att någon riskerar att bli torterad eller avrättad betyder inte att detta nödvändigtvis kommer att inträffa. Det finns flera sätt att dö på. Den som avvisats kanske blir deprimerad och tar livet av sig. Eller blir överkörd av en moped.

Den stora fråga som skakar Europa, som är en delorsak till Brexit och som hotar att sänka Sverige, är rätten att söka asyl. Europa och Sverige hade istället för nuvarande à la carte-system kunnat tillämpa en praxis där ingen flykting släpptes över gränsen, förrän han eller hon fått sin ansökan om asyl beviljad. Vi hade också kunnat bygga upp ett asylmottagande utifrån konstaterandet att det inte är någon mänsklig rättighet att få välja asylland. Sverige och Europa hade fått kontroll över invandringen. Om vi tar FN:s egna siffror så är ungefär 65 miljoner på flykt i världen. Det betyder att Europa inte kan lösa "flyktingfrågan". Däremot kan vi göra så mycket som vi förmår. Beviljandet av asyl kunde då göras snålare i hårda tider och generösare under högkonjunktur. Vi skulle i varje delfråga kunna bedöma hur många vi klarar av att ge ett tillräckligt bra liv, med referens till jobb, bostäder och välfärd.

Anordnades en folkomröstning om Sveriges viktigaste fråga, det vill säga asylrätten, vem tror att nuvarande system skulle vinna? Sådant frågar emellertid politikerna inte folket om.

Det finns i Sverige en olycklig och missvisande koppling mellan demokrati och goda intentioner. För att uttrycka det på barnspråk: demokrati är något som snälla människor sysslar med. Denna uppfattning är på intet sätt förbehållen politiska analfabeter. Den gäller exempelvis för Jan Guillou, som anser att det är odemokratiskt med religiösa friskolor: <http://www.aftonbladet.se/nyheter/kolumnister/janguillou/article23069018.ab>

Nu tänker de flesta läsare möjligen på Koranskolor där svenska barn skall lära sig rabbla Koranen och itutas allehanda antidemokratiska föreställningar om kvinnans underlägsenhet och underordning skolgossar. Men mer eller mindre galna kristna sekter håller sig också med privatiserade skolor för att träna barn till odemokrati. Sådana inslag i skolväsendet hör naturligtvis inte hemma i en demokrati.

Det är fel. Demokrati är ett styrelseskick som är förankrat i vad majoriteten i en nation väljer i allmänna val. Det betyder att en rad minoritetsintressen måste underordna sig. Det är naturligtvis olyckligt, men det är det bästa av de system vi känner till. Således: om majoriteten anser att vi ska ha friskolor, så ska vi ha sådana. Det är demokrati, hur mycket än Jan Guillou ogillar religiösa friskolor. Om majoriteten röstar för att alla terrorister i Sverige ska utvisas, alldeles oavsett om de riskerar dödsstraff i sina hemländer eller inte, så kanske inte MR-förespråkarna gillar det. Men det är demokrati. Och ändå inte, eftersom politiker beviljat sig själva handlingsfrihet genom att bestämma att folkomröstningar i Sverige endast

är rådgivande. Vilket betyder att inte heller svenska politiker riktigt begripit vad demokrati är för något. I Schweiz har politikerna förstått detta. Folkomröstningar fungerar utmärkt och är beslutande.

Demokratin är folkets enda riktigt effektiva vapen mot makthavarna. När brittiska folket sa nej till EU, så talade demokratin. Väckligt många har väckligt svårt att acceptera beslutet. Den svenska debatten handlar så gott som enbart om de negativa konsekvenserna. Inte ens kostnaderna diskuteras. Jag ser en uppgift hämtad från brittiska *Daily Mail*, att fler än tiotusen EU-anställda har bättre betalt än den engelske premiärministern. Varifrån kommer de pengarna, om inte från medlemsländernas medborgare?

I EU:s gottpåse ligger en riktigt giftig karamell, nämligen hotet mot demokratin. De antinationella strömningarna är mycket starka inom EU. När hörde ni sist en EU-politiker konstatera att det inte är EU utan nationen som är demokratis förutsättning? Så är det nämligen. Har ni någonsin hört Reinfeldt eller Löfven bekymra sig över att EU är odemokratiskt? De undviker att tala om för svenska folket att i EU sitter politiker från andra länder och bestämmer över för Sverige avgörande politiska frågor. Så här sa EU:s ordförande Jean-Claude Juncker om hur EU resonerar när man ska besluta sig för saker och ting: <http://marcusbirro.se/elitens-iskalla-folkforakt/>

Vi beslutar oss för en sak, sedan låter vi det vara ett tag och väntar för att se vad som händer... Och om ingen reagerar på vårt förslag, och det gör ingen för de flesta människor vet inte vad det är vi beslutat om, så fortsätter vi processen steg för steg tills det inte finns någon återvändo...

Går det åt helvete med Sverige, och mycket talar för att det är just det som händer, så kan dessa politiker inte avsättas, inte ens ställas till svars. Vi har dålig koll på vilka de är och vilka befogenheter de har. De har också dålig koll på vad vi vill. Politiker och byråkrater i EU lyssnar inte till någon folkvilja utan till varandra och till de ungefär 2.500 lobbyister som finns i Bryssel.

Är EU demokratiskt?

Nej!

Kostar EU skattebetalarna skjortan?

Ja!

Är EU farligt, i den meningen att Europa riskerar att hamna under ett totalitärt styre?

Ja!

Karl-Olov Arnstberg

<https://morklaggning.wordpress.com/2016/07/04/demokrati/>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.